

מוקדש לע"ג הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל ב שלמח זלמן ושושנה נעמי ה"ון	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	155	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	קרח
		20:28	20:29	20:27	19:22	19:26	19:09	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פעם אחת הגיע יהודי לבן איש חי, רבי יוסף חיים זצ"ל, וסיפר שלצערו עבר בחייו הרבה על עוון לשון הרע וכעת מתחרט על כך ורוצה לעשות תשובה.הרב אמר לו שהתשובה שלו תהיה קשה מאוד אך היהודי התעקש והרב אמר לו שילך למשחטה ויביא לו משם שק מלא נוצות. היהודי הלך וחזר עם השק ואז אמר הרב:כעת תלך ותשים נוצה בכל רחוב בעיר.העבודה הייתה קשה אך לאחר כמה שעות סיים לפזר את הנוצות ואז אמר לו הרב:כעת תלך ותאסוף הכל.הזדעק האיש: איך?!הרי זה לא אפשרי,הכל התפזר כבר ממזמן.ענה הבן איש חי:ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר!הנוצות שפיזרת כבר מזמן התפזרו ואין אפשרות להשיבם וכך גם הלשון הרע התגלגל וגרם למחלוקות,הרס משפחות ואיך אפשר כעת לתקן?!המסר הוא נוקב ומחריד.כמובן שגם על כך יש תיקון אך הבן איש חי רצה לחדד אצל אותו יהודי כמה זה חמור. בפרשה אנו נפגשים במחלוקת קורח ועדתו.שנזכה תמיד להתרחק מהמחלוקת ולשמור על הלשון.אוהב אתכם!שבת שלום(-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>ג' תמוז:</u> ט וַיַבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻעַ פִּתְאֹם כַּל הַלַּיְלָה עָלָה מִן הַגִּלְגַּל: י וַיְהָמֵם יְהוַה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם ַמַּכַּה גָדוֹלָה בָּגָבָעוֹן וַיִּרִדְּפֶם דֵּרֶךְ מַעַלֶּה בֶּית חוֹרן וַיַּכֵּם עַד עַזֶקַה וְעַד מַקַּדַה: יא וַיִּהִי בִּנְסַם ָמִפּנֵי יִשְׂרָאֵל הֶם בָּמוֹרַד בֵּית חוֹרֹן וַיִהוָה הִשְׁלִיךְ עֲלֵיהֶם אֲבַנִים גְּדֹלוֹת מִן הַשַּׁמַיִם עַד עֲזֶקָה ַוַיָּמֵתוּ רַבִּים אֲשֶׁר מֵתוּ בְּאַבְנֵי הַבָּּרָד מֵאֲשֶׁר הָרְגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בֶּּחָרֶב: יב אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַיהוָה בִּיוֹם תֶּת יָהוַה אֶת הַאֶמֹרִי לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ בְּגָבְעוֹן דּוֹם וְיַרֶחַ בְּעֵמֶק אַיָּלוֹן: יג וַיִּדֹם הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ עָמָד עַד יִקֹם גוֹי אֹיְבָיו הָלֹא הִיא כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר ווּיְעֲמֹד ָהַשֶּׁמֶשׁ בַּחַצִי הַשָּׁמֵים וְלֹא אָץ לָבוֹא כִּיוֹם תַּמִים: יד וְלֹא הָיָה כַּיּוֹם הַהוּא לְפַנַיו וְאַחֶּרָיו לְשְׁמֹעַ ָיָהוָה בָּקוֹל אִישׁ כִּי יָהוָה נָלְחָם לִישִּׁרָאֵל: טו וַיַּשַׁב יָהוֹשָעַ וְכַל יִשְּׂרָאֵל עָמוֹ אֵל הַמַּחָנֶה הַגִּלְגַּלַה: טז וַיַּנָסוּ חַמֵּשֶׁת הַמְּלַכִים הַאֶּלֵה וַיַּחַבָּאוּ בַמְּעֲרַה בִּמְקַדַה: יז וַיָּגַד לִיהוֹשְׁעַ לֵאמר נִמְצָאוּ חַמֶּשֶׁת הַמְּלַכִים נֶחָבָּאִים בַּמְּעַרֵה בָּמֲקַדַה: יח וַיֹּאמֶר יִהוֹשְעַ גֹּלּוּ אֶבַנִים גָּדֹלוֹת אֶל פִּי הַמְּעַרַה וָהַפְּקִידוּ עַלֶּיהָ אֲנַשִּׁים לְשַׁמְרָם: יט וְאַתֶּם אַל תַּעֲמֹדוּ רְדְפוּ אַחֶרֵי אֹיְבֵיכֶם וְזְנַּבְתֶּם אוֹתָם אַל ּתִּתִּנוּם לַבוֹא אֱל עֲרֶיהֶם כִּי נָתַנַם יִהוַה אֱלֹהֵיכֶם בְּיֵדְכֶם: כ וַיִּהִי כְּכַלּוֹת יִהוֹשֶע וּבְנֵי יִשְׂרַאֱל לַהַכּוֹתַם מַכַּה גָדוֹלַה מָאֹד עַד תָּמָּם וְהַשְּׂרִידִים שַׂרִדוּ מֶהֶם וַיַּבֹאוּ אֵל עַרֵי הַמִּבְצַר: כא וַיַּשְׁבוּ כַל ָהָעָם אֶל הַמַּחָנֶה אֶל יְהוֹשָעַ מַקֶּדָה בְּשַׁלוֹם לֹא חָרַץ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת לְשׁנוֹ: כב וַיֹּאמֶר יָהוֹשֶעַ פָּתְחוּ אֶת פִּי הַמְּעַרָה וְהוֹצִיאוּ אֶלַי אֶת חֶמֶשֶׁת הַמְּלַכִים הָאֵלֶּה מִן הַמְּעַרָה: כג <u>וי</u>ּעֲשׂוּ כֵן ַוַיֹּצִיאוּ אֶלַיו אֶת חָמֶשֶׁת הַמִּלַכִים הַאֶלֵּה מִן הַמִּעֲרָה אֶת מֶלֵךְ יִרוֹשַלַם אֶת מֶלֵךְ חַבְרוֹן אֶת מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶת מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶת מֶלֶךְ עֶגְלוֹן: כד וַיְהִי כְּהוֹצִיאָם אֶת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל יְהוֹשֻעַ וַיִּקְרָא יָהוֹשָעַ אֶל כַּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל קְצִינֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחַמָּה הֶהַלְכוּא אָתּוֹ קְרָבוּ שִׂימוּ אֶת ַרַגְלֵיכֶם עַל צַוְארֶי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ וַיַשִּׁימוּ אֶת רַגְלֵיהֶם עַל צַוְארֶיהֶם: כה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֶעַ אַל תִּירָאוּ וְאַל תֵּחָתּוּ חִזְקוּ וְאִמְצוּ כִּי כַכָה יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכַל אֹיְבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נִלְחָמִים אוֹתַם: כו וַיַּכֶּם יִהוֹשֶעַ אַחֶרֶי כֵּן וַיִּמִיתֶם וַיִּתְלֶם עַל חָמִשַּׁה עֵצִים וַיִּהִיוּ תִּלוּיִם עַל הַעֵצִים עַד ָהָעַרֶב: כז וַיִּהִי לְעֵת בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ צְוָה יְהוֹשֶעַ וַיֹּרִידוּם מֶעַל הַעֵצִים וַיַּשְׁלְכֶם אֶל הַמְּעַרָה אֲשֶׁר נְחָבָּאוֹ שֶׁם וַיַשְׁמוֹ אֶבַנִים גָּדלוֹת עַל פִּי הַמְעַרָה עַד עָצֶם הַיוֹם הַזֶּה: כח וָאֶת מַקְדַה לַכַד יְהוֹשְעַ בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּכֶּהָ לְפִי חֶרֶב וְאֶת מַלְכַּהּ הֶחֶרִם אוֹתָם וְאֶת כַּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בַּהּ לֹא הִשְׁאִיר שַׂרִיד וַיַעש למלך מַקּדַה כַּאַשר עַשַה למלך יִרִיחוֹ:

(סדר עולם פרק יא)

(יהושע י,ט-כח)

ענייני הזוהר - מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

יתחדש לו בכל רגע אור חדש ממש, עד שנעשה ממש ברייה חדשה, על ידי הזוהר ומר"ן

ר' יצחק איזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנה, "היכל הברכה", דברים, דף יא.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, שלח לך, דפו"י דף קע"ו ע"א.

ויקח קרח כן יצהר וגו': רבי אבא (ז פתח הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש זנופת צופים. כמה עליונים הם דברי תורה, כמה יקרים הם, נחמדים הם למעלה, נחמדים הם לכל. משום שהם שם הקדוש, וכל מי שמשתדל בתורה, משתדל בשם הקדוש, וניצל מכל רע, ניצל בעולם הזה וניצל בעולם הבא. בוא וראה, כל מי שעוסק בתורה, אחוז בעץ החיים, וכיון שהוא אחוז בעץ החיים, הוא אהוז

בכל. שכתוב, עץ חיים הוא למחזיקים בה וגרי. ב) ר' יצחק אמר ופר׳: רי״א, כל מי שצוסק בתורה, יש לו חירות מכל, חירות ממות, כמו שאמרנו, משום שחרות, שהוא בינה, שורה צליו ואחוז בו. אילו היו ישראל מתעטרים בתורה היו נצולים מכל, ולא היו נמצאים בגלות. וז"ש חרות על הלוחות אל תקרי חרות עם ח׳ קמוצה, אלא חרות, עם ח׳ צרויה. כי חירות זו נמצאת בתורה. התורה היא כח הימיז.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אלישע" (מלכים-ב' פרקים ד-ו,ז) מקבילה ל-קורח על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

מי בשונם את אכישע האכיכה מה אמרו עבדי נעמן, אבי

מה הכא תעשה אם היה אומר כך הגביא

בוה אבורה כאכלישע האשה כשרצה כגבנוכי עבוה שובה

ובודי עברו יסר שבוד

פתרונות לגליון הקודם:

בוה אבור גיוזיי כאכישע כשראה שהשוגמית הגיעה

> מה עשה אכישע עכייו איך גקרא צער אכישע

ויפקוז הגער את עיגיו

אדרת, בעל זבוב, גֹלגל, דבר, הקשית לשאול, ויפשע

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: duy.zwerdling@gmail.com

